

عنوان مقاله:

اثرات بوم گردی بر توانمند سازی جوامع محلی روستایی و عشایری

محل انتشار:

دهمین همایش سراسری محیط زیست انرژی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مرتضی مفیدی چلان - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه صنعت گردشگری در دنیا یکی از منابع مهم درآمد و درعین حال از عوامل موثر در تبادلات فرهنگی بین کشورهاست و به عنوان گسترده ترین صنعت خدماتی جهان جایگاه ویژه ای دارد. بوم گردی روستایی و عشایری رویکردی جدید بوده که در سال های اخیر مطرح شده است. بوم گردی سفری است مسئولانه به منابع طبیعی که حافظ محیط زیست بوده و باعث بهبود کیفیت زندگی بهره برداران می شود و حداقل آسیب را به منابع طبیعی و فرهنگ منطقه وارد می کند. موضوع اثرات بوم گردی در سه حیطه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، و زیست محیطی مورد توجه می باشد. اثرات فرهنگی اجتماعی مثبت و مهم بوم گردی بر جوامع بومی می تواند خودکفایی و تقویت اقتصاد محلی، احترام بیشتر به جامعه محلی و فرهنگ آن ها، سرمایه گذاری مجدد درآمد بومگردی در منابع فرهنگی، تقویت و تداوم سنت های فرهنگی باشد. از مهم ترین اثرات اقتصادی بوم گردی می توان به منافع حاصل از اشتغال زایی؛ تنوع فعالیت های شغلی ایجاد شده در بوم گردی، ارتقاء سطح زندگی مردم منطقه و بهبود امکانات و زیرساخت ها اشاره کرد. همچنین با مدیریت و توسعه بوم گردی در محیط های روستایی و عشایری میتوان از طریق ایجاد اشتغال و بهبود وضع مالی بهره برداران، فشار وارده بر منابع طبیعی را کاهش داده و از تخریب منابع آب، خاک و پوشش گیاهی جلوگیری کرد و فرسایش را کاهش داد. همچنین توسعه فعالیت های بوم گردی می تواند پیامدهای منفی از جمله ازدیاد فشار بر منابع طبیعی، تسهیلات و امکانات زیربنایی، آشفتنی اجتماعی، آسیب به سنت های فرهنگی و آلودگی بصری و صوتی داشته باشد. می توان با راهبردهایی مثل جلب مشارکت بیشتر مردم در فعالیت های بوم گردی، آموزش مردم جهت برقراری ارتباط موثر و حل تعارضات، دادن اطلاعات و آگاهی به گردشگران از طرق مختلف اثرات منفی بوم گردی را تا حدی خنثی نمود

کلمات کلیدی:

بوم گردی، جوامع محلی، توانمند سازی، سنت های فرهنگی، اشتغال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1040208>

